

Тазкия дарслари (206-дарс) тавҳиднинг ўрни

00:00 / 27.11.2022 3272

«Лаа илааха иллаллоҳу» - «Аллоҳдан бошқа илоҳ (ибодатга сазовор зот) йўқ».

Ушбу калима тавҳид калимаси бўлиб, барча набийлар ўз умматларини шунга даъват қилган. Ушбу калима ила киши ширк зулматидан чиқиб, иймон нурига киради.

Далиллар:

﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ هُوَ إِلَٰهٌ لَا يُدْعَىٰ إِلَهُهُ وَإِلَهُكُمْ﴾

عَنْ أَخِي شَيْبَةَ قَالَ سَمِعْتُ أُمَّ عَلَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ «لَمْ يَمُرَّ عَلِيٌّ بِمَنْزِلَةٍ إِلَّا وَرَأَى فِيهَا نَارًا تَلْقَى مَنْ يَدْخُلُهَا».

Убода ибн Сомит розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ким «Аллоҳдан ўзга илоҳу маъбуд йўқ, У Ўзи ёлғиздир, Унинг шериги йўқ, Муҳаммад Унинг бандаси ва Расулидир, албатта, Ийсо Аллоҳнинг бандаси, Унинг Расули, Марямга ташланган калимаси ва Ундан бўлган руҳдир, жаннат ҳақдир, дўзах ҳақдир», деб гувоҳлик берса, қилган амалининг нималигига қараб, Аллоҳ уни жаннатга киритади», дедилар».

Икки шайх ривоят қилишган.

Ушбу ҳадисда иймон ва тавҳиднинг, яъни қуйидаги нарсаларга иймон келтиришнинг фазли ҳақида сўз кетмоқда:

1. Бандаларнинг ибодатига сазовор Аллоҳдан ўзга илоҳу маъбуд йўқ.
2. Аллоҳ ёлғиздир.
3. Аллоҳнинг шериги йўқ.
4. Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васаллам Аллоҳнинг бандаси ва Расулидир.
5. Ийсо алайҳиссалом ҳам Аллоҳнинг бандаси ва Расулидир.
6. Ийсо алайҳиссалом Аллоҳнинг Биби Марямга ташланган калимаси, яъни «Бўл!» деганида отасиз дунёга келган зотдир.
7. Ийсо алайҳиссалом Аллоҳдан бўлган руҳдир.
8. Жаннат – ҳақ.
9. Дўзах – ҳақ.

Ушбу нарсаларга шоҳидлик берган одам нима амал қилган бўлса ҳам, Аллоҳ таоло уни жаннатга киритишини Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ўзлари алоҳида таъкидламоқдалар.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ «لَمْ يَمُرَّ عَلِيٌّ بِمَنْزِلَةٍ إِلَّا وَرَأَى فِيهَا نَارًا تَلْقَى مَنْ يَدْخُلُهَا».

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бир одам келиб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, икки вожиб қилувчи нима?» деди. Ул зот:

«Ким Аллоҳга ҳеч нарсани ширк келтирмаган ҳолда ўлса, жаннатга кириши, ким Аллоҳга бирор нарсани ширк келтирган ҳолда ўлса, дўзахга кириши», дедилар»

Муслим ривоят қилган.

Яъни икки сифат икки нарсани вожиб қилар экан. Шу икки сифат бўлса, ортидан икки нарса келиши аниқ экан.

«Ўша икки сифат нима?» деган саволга Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қисқа ва қониқарли жавоб бердилар:

1. «Ким Аллоҳга ҳеч нарсани ширк келтирмаган ҳолида ўлса, жаннатга кириши» вожиб бўлади.

Яъни, муваҳҳид – Аллоҳга ҳеч нарсани ширк келтирмаган ҳолда ўлиш. Бу сифат жаннатга киришни вожиб қилади. Бунга эга бўлган одам жаннатга кирмай қолмайди. Гуноҳига яраша дўзахда жазосини олганидан кейин бўлса ҳам албатта жаннатга киради.

2. «Ким Аллоҳга бирор нарсани ширк келтирган ҳолда ўлса, дўзахга кириши» вожиб бўлади.

Ундай одам дўзахга кирмай қолмайди, чунки Аллоҳ таоло Ўзига ширк келтиришни асло кечирмаслигини қатъий равишда таъкидлаган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди